

Kohtulahendite kogumik

Kohtuasi C-461/10

**Bonnier Audio AB jt
versus
Perfect Communication Sweden AB**

(eelotsusetaotlus, mille on esitanud Högsta domstolen)

Autoriõigus ja sellega kaasnevad õigused — Andmete töötlemine interneti teel — Ainuõiguse kahjustamine — Kuulamisraamatud, mis on tehtud kättesaadavaks FTP serveri kaudu interneti teel IP-aadressilt, mille on andnud internetiteenuste osutaja — Internetiteenuste osutajale tehtud ettekirjutus avaldada IP-aadressi kasutaja nimi ja aadress

Kohtuotsuse kokkuvõte

1. *Õigusaktide ühtlustamine — Üldkasutatavate elektrooniliste sideteenuste või üldkasutatavate sidevõrkude pakujate tegevusega kaasnevate või nende töödeldud andmete säilitamine — Direktiiv 2006/24 — Kohaldamisala — Autoriõiguse rikkumine interneti teel*

(Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivid 2002/58, 2004/48, artiklid 8 ja 15, ning direktiiv 2006/24)

2. *Õigusaktide ühtlustamine — Telekommunikatsioonisektor — Isikuandmete töötlemine ja eraelu puutumatus kaitse elektroonilise side sektoris — Direktiiv 2002/58 — Intellektuaalomandi õiguste järgimine — Direktiiv 2004/48 — Autoriõiguse rikkumine interneti teel*

(Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivid 2002/58 ja 2004/48)

1. Direktiivi 2006/24, mis käsitleb üldkasutatavate elektrooniliste sideteenuste või üldkasutatavate sidevõrkude pakujate tegevusega kaasnevate või nende töödeldud andmete säilitamist ja millega muudetakse direktiivi 2002/58, milles käsitletakse isikuandmete töötlemist ja eraelu puutumatus kaitset elektroonilise side sektoris (eraelu puutumatus ja elektroonilist sidet käsitlev direktiiv), tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus niisuguste siseriiklike õigusnormide kohaldamine, mis on kehtestatud direktiivi 2004/48 intellektuaalomandi õiguste jõustamise kohta artikli 8 alusel ja mis lubavad interneti abonendi või interneti kasutaja kindlakstegemise eesmärgil kohustada internetiteenuste osutajat avaldama autoriõiguse omanikule või tema volitatud isikule selle abonendi andmed, kellele on antud IP-aadress (interneti-protokolli aadress), mida on kasutatud nimetatud õiguse kahjustamisel, kuna need õigusnormid ei kuulu direktiivi 2006/24 esemelisse kohaldamisalasse.

Nimelt ilmneb esiteks direktiivi 2006/24 artiklist 11 koostoimes põhjendusega 12, et direktiivi näol on tegemist väga kindlapiiriliste erinormidega, mis kalduvad üldkohaldatavast direktiivist 2002/58 ja täpsemalt selle artikli 15 lõikest 1 kõrvale ning asuvad selle asemele.

Teiseks on siseriiklike õigusnormidega seatud eesmärk direktiivi 2006/24 omast erinev. Need õigusnormid on seatud tsiviilmenetluses andmete edastamisega selleks, et oleks võimalik tuvastada intellektuaalomandi õiguste kahjustamine, samas kui direktiiv 2006/24 käsitleb üksnes üldkasutatavate elektrooniliste sideteenuste või üldkasutatavate sidevõrkude pakkujate loodavate või töödeldavate andmete töötlemist ja säilitamist raskete kuritegude uurimise, avastamise ja kohtus menetlemise eesmärgil ning nende andmete edastamist pädevatele siseriiklikele asutustele. Selles suhtes ei ole asjakohane fakt, et kõnealune liikmesriik ei ole direktiivi 2006/24 veel üle võtnud, kuigi selleks ette nähtud tähtaeg on möödunud.

(vt punktid 40, 43, 44, 46, 61 ja resolutsioon)

2. Direktiivi 2002/58, milles käsitletakse isikuandmete töötlemist ja eraelu puutumatus kaitset elektroonilise side sektoris (eraelu puutumatus ja elektroonilist sidet käsitlev direktiiv), ja direktiivi 2004/48 intellektuaalomandi õiguste jõustamise kohta tuleb tõlgendada nii, et nendega ei ole vastuolus niisugused siseriiklikud õigusnormid, mis lubavad interneti abonendi või interneti kasutaja kindlakstegemise eesmärgil kohustada internetiteenuste osutajat avaldama autoriõiguse omanikule või tema volitatud isikule selle abonendi andmed, kellele on antud IP-aadress (interneti-protokolli aadress), mida on kasutatud nimetatud õiguse kahjustamisel, kuna need õigusnormid võimaldavad liikmesriigi kohtul, kellele selleks õigustatud isik on esitanud taotluse teha isikuandmete avaldamise ettekirjutus, iga juhtumi asjaolude põhjal ja proportsionaalsuse põhimõttest tulenevaid nõudeid korraldada arvesse võttes kaaluda asjas esinevaid vastandlikke huvisid.

Direktiivide ülevõtmisel on liikmesriigid kohustatud jälgima, et nad tuginevad direktiivide sellisele tõlgendusele, mis võimaldab tagada erinevate liidu õiguskorras kaitstavate põhiõiguste vahel õige tasakaalu. Seejärel on nende direktiivide ülevõtmise meetmete rakendamisel liikmesriikide ametiasutuste ja kohtute ülesanne mitte ainult tõlgendada oma siseriiklikku õigust kooskõlas nende direktiividega, vaid ka jälgida, et nad ei tugineks asjaomaste direktiivide sellisele tõlgendusele, mis on vastuolus kõnealuste põhiõigustega või muude liidu õiguse üldpõhimõtetega, näiteks proportsionaalsuse põhimõttega.

(vt punktid 56, 61 ja resolutsioon)